BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 154v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

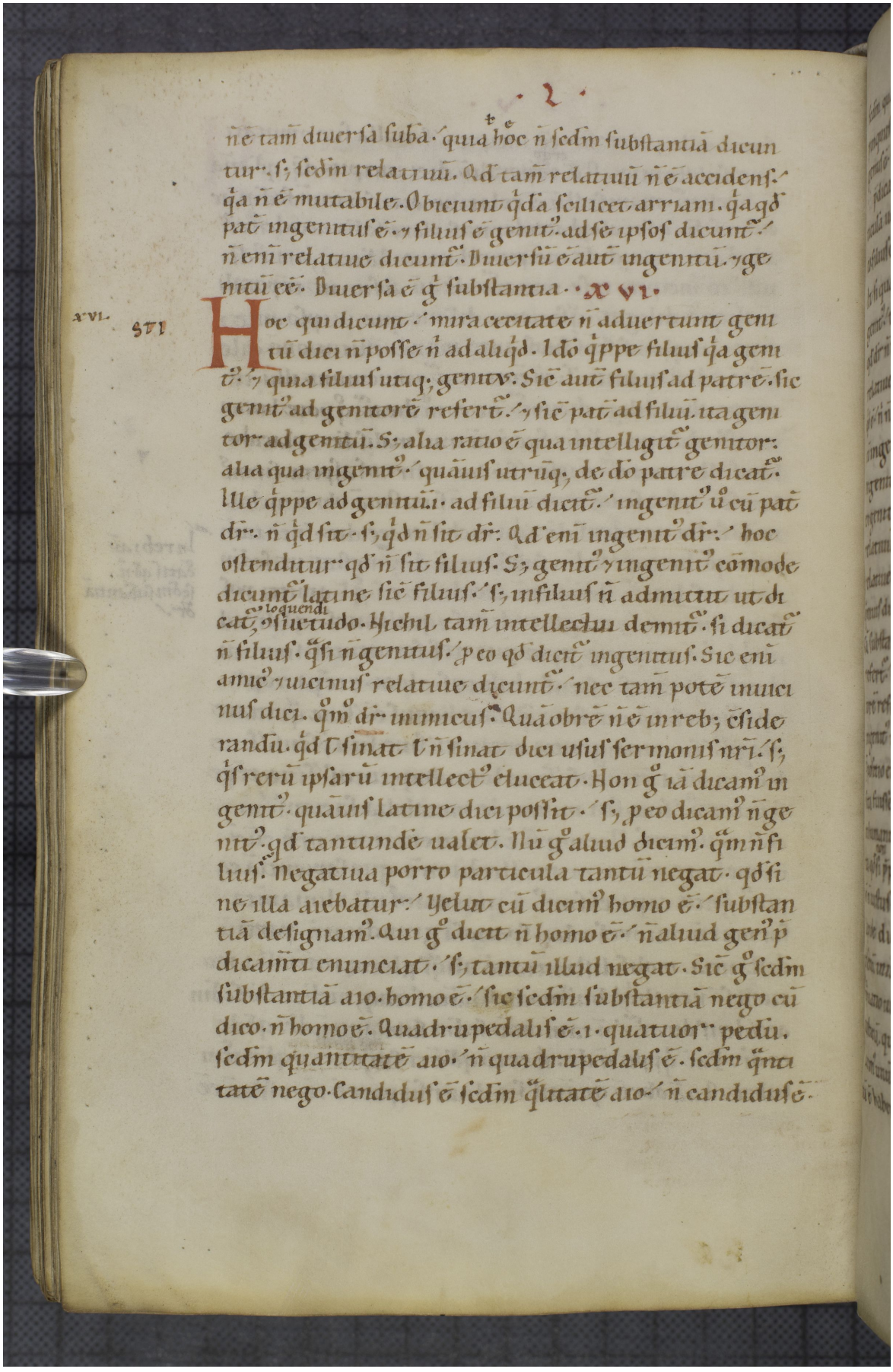

n̄ ē tam̄ diuersa suba. quia hoc n̄ scd̄m substantiā dicun
tur. s; scd̄m relatiuū. Qd̄ tam̄ relatiuū n̄ ē accidens.
q̄a n̄ ē mutabile. Obiciunt q̄d̄a scilicet arriani. q̄a qd̄
pat̄ ingenitus ē. ⁊ filius ē genit⁹. ad se ipsos dicunt̄.
n̄ enī relatiue dicunt̄. Diuersū ē aut̄ ingenitū. ⁊ ge
nitū ēē. Diuersa ē g̊ substantia. · XVI ·

XVI. STI Hoc qui dicunt. mira cecitate n̄ aduertunt geni
tū dici n̄ posse n̄ ad aliq̄d. Id̄o q̄ppe filius q̄a geni
t⁹. ⁊ quia filius utiq; genitus. Sic aut̄ filius ad patrē. sic
genit⁹ ad genitorē refert̄. ⁊ sic pat̄ ad filiū. ita geni
tor ad genitū. S; alia ratio ē qua intelligit̄ genitor.
alia qua ingenit⁹. quāuis utrūq; de d̄o patre dicat̄.
Ille q̄ppe ad genitū. i. ad filiū dicit̄. ingenit⁹ u⁹ cū pat̄
d̄r. n̄ q̄d sit. s; q̄d n̄ sit d̄r. Qd̄ enī ingenit⁹ d̄r. hoc
ostenditur qd̄ n̄ sit filius. S; genit⁹ ⁊ ingenit⁹ cōmode
dicunt̄ latine sic̄ filius. s; infilius n̄ admittit ut di
cat̄, loquendi ꝯsuetudo. Nichil tam̄ intellectui demit̄. si dicat̄
n̄ filius. q̄si n̄ genitus. ꝑ eo qd̄ dicit̄ ingenitus. Sic enī
amic⁹ ⁊ uicinus relatiue dicunt̄. nec tam̄ potē inuici
nus dici. q̄m̄ d̄r inimicus. Quā obrē n̄ ē in reb; c̄side
randū. q̄d l̄ sinat l̄ n̄ sinat dici usus sermonis nr̄i. s;
q̄s rerū ipsarū intellect⁹ eluceat. Non g̊ iā dicam⁹ in
genit⁹. quāuis latine dici possit. s; ꝑ eo dicam⁹ n̄ ge
nit⁹. qd̄ tantundē ualet. Nū g̊ aliud dicim⁹. q̄m n̄ fi
lius. Negatiua porro particula tantū negat. qd̄ si
ne illa aiebatur. Uelut cū dicim⁹ homo ē. substan
tiā designam⁹. Qui g̊ dicit n̄ homo ē. n̄ aliud gen⁹ p̄
dicam̄ti enunciat. s; tantū illud negat. Sic̄ g̊ scd̄m
substantiā aio. homo ē. sic scd̄m substantiā nego cū
dico. n̄ homo ē. Quadrupedalis ē. i. quatuor pedū.
scd̄m quantitatē aio. n̄ quadrupedalis ē. scd̄m q̄nti
tatē nego. Candidus ē scd̄m q̄litatē aio. n̄ candidus ē.